

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλανοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἑπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Ἔτος πρῶτον, φίλτατον, μὲ καλὸ ἀριθμοῦμεν,
καὶ τὴν χώραν τῆς κλεινῆς Λέσβου κατοικοῦμεν.

Στὸν ἀριθμὸ μᾶς τὸν ὀκτῶ
μ' ὕψος τὰ λέμε διαλεκτῶ.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα κ' ἡ ὀγδόη τοῦ Γενάρη
Κάποιος φαπλατᾶς μᾶς ρίχνει τὸ λερὸ τοῦ τῶνάρι.

Τοῦ Μουσταφᾶ τεμπρῖκια τούτέστιν συχαρήκια

Μφ. Χρόνια πολλὰ, Μιχάλη μου...
Μιχ. Ἐὐχαριστῶ Μουστῆ
κ' ἑλληνιστὶ σὲ χαιρετῶ καθὼς καὶ τουρκιστὶ.
Μφ. Πῶς πέρασες;
Μιχ. Πῶς πέρασα; Κακὰ ψυχρὰ καὶ κρύα.
Στὸν τζόγο τόπι τίναξα κι' ἀράξαμε καὶ σία.
Μφ. Μὰ ὅπως πᾶς Μιχάλη
μ' αὐτὰ σου τὰ καμῶματα,
τὸ ἔρμο σου κεφάλι
θὰ χρειαστῆ μπαλώματα.
Μιχ. Σκασμὸς! δὲν θέλω συμβουλὰς πρῶι πρῶι νὰ δίνης.
Μφ. Μῶρὲ καρντὰς προσπάθησε καλλίτερος νὰ γίνης.
Μιχ. Σκασμὸς! σὲ εἶπα μασκαρᾶ.
Κι' ἂν ἔπαιξα ἐγὼ μπακαρᾶ
καὶ φαραῶν καὶ τζόγο
γι' αὐτὸ δὲν ἔχω πουθενὰ νὰ δώσω μισὸ λέγο.
Μφ. Ἐσὺ μῶρὲ τὴν τύχη σου τὴν εἶδες ποῦ τὴν εἶδες.
Ἐσένα σὲ κουρέλιασαν καὶ πόθους καὶ ἐλπίδες
καὶ ὄνειρα καὶ νειάτα
σὲ τὰ καμαν σαλάτα.

Ἐσὺ δὲν εἶσαι τυχερὸς λαδέμπορος μισότης,
οὔτε κανέναν βουλευτῆς, ἀλλ' οὔτε λωποδότης,
οὔτε παπᾶς παχύδερμος τοῦ φάγε πιέ, δεινότης,
οὔτε κανέναν παραλής καὶ μπουρζουὰ ἱππότης,
οὔτε Ποτάμων Σιληνὸς τῶν λόγων πατριώτης.

Ἐσὺ, Μιχάλη, δανεικὰ δὲν βρίσκεις νὰ γυρέψης,
οὔτε μπορεῖς νὰ πουληθῆς, οὔτε μπορεῖς νὰ κλέψης.

Ἐσὺ δὲν εἶσαι ὑπάλληλος τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου,
οὔτε κανέναν ἀνεψιὸς μεγάλου Πausανίου,

οὔτε κανεὶς πανύψηλος τοῦ κόρτε διπλωμάτης
ἀλλ' οὔτε κἂν ὁμογενῆς, ἀλλ' οὔτε ἀνοιχομάτης,
οὔτε ἀνήκεις στοὺς τρανοὺς ἐκείνους τοὺς παππάδες
ποῦ λένε ἅγιος ὁ Θεὸς καὶ βγάζουνε παράδες.
Ἐσὺ δὲν ἔχεις κἀνούλα ποῦ νὰ μπορῆ νὰ χύσῃ
στὸ πόκερ καὶ στὸν μπακαρᾶ τὰ χρήματα σὰ βρύση.

Ἐσὺ βρὲ εἶσαι κούτσουρο καὶ ἄπειρο γομάρι
καὶ μόνον ἄχυρο μπορεῖς νὰ δίνης στὴς γαϊδάρες.
Ἐπί οὗτο παρας κερδίζεται; Για ἔλα στὰ σωτᾶ σου!
Ποιὰ εἶναι ἡ τέχνη σου, μωρέ, καὶ ποιὰ τὰ κέρατά σου;

Μχ. Σιώπασε πιά βρὲ Μουσταφᾶ καὶ ἄφησε τὰ λόγια...
Μφ. Κάτσε, μεγάλε ποιητᾶ, καὶ παιζε κομπολόγια,
καὶ γράφε τώρα ὑησιτικὸς περὶ ἀνέμων στίχους
καὶ χόρταινε, κυττάζοντας τὸ πάτωμα, τοὺς τοίχους.

Μχ. ὦ κόσμε! κόσμε ἄκαρδε! ὦ τέμπορα! ὦ μόρα!
καλλίτερα ν' ἀπέθνησκα αὐτὴ τὴν ἴδια ὥρα...
Ρίχνω τὸ πρῶτο τᾶληρο στὸν ἀτιμὸ τὸν Ρήγα,
ρίχνω τὸ δεῦτερο σκυφτὸς στὸν Φάντη τὸν κολήγα
ρίχνω στὸν ἄσο ἕνα δυό, στὸ δέκα, στὸ ἐννιά...
κατάλαβα πῶς ἔπρεπε ν' ἀδειάσω τὴν γωνιά,
μὰ πάραυτὰ θυμήθηκα... κ' εὐθύς ἀλλάζω ὕψος
τρία στὴν Ντάμα βάζω εὐθύς... τὰ δύο βγαίνουν τζίφος
κ' ἀλλάζουνε καὶ τὰ χαρτιά, ἀλλάζει καὶ τὸ χέρι...
καὶ μὲ δυὸ λόγια μ' ἔμαθαν πῶς τριβουν τὸ πιπέρι.

Κι' ὅταν τὸ βράδυ ἐφεύγα σὰν μαδημένη χήνα
καὶ ψόφιός ἀπ' τὴν πείνα,

ἕνα τραγοῦδι ἔλεγα γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα:

« Ἀηθασίλης, ἔρχεται ἀπὸ τὸν Διαγόρασι.

Μφ. Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν σοῦμεινε πεντάρᾶ, μπιραντέρᾶ
ἔρρε μιά τύφλα μποναμά μὲ τὸ ζερβὶ μου χέρι.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— Δεν μοι λέςεις, σε παρακαλώ, τί φρονείς περί κλήρου, πώς τόν έννοεῖς;

— Τόν έννοω ἰσάμενον ὑψηλά, ἐργαζόμενον, πονοῦντα, μοχθοῦντα, μή παρέχοντά ἀφορμάς εἰς σκάνδαλα, μή ἐρχόμενον εἰς διαπραγματεύσεις μετά διαδίκων καί ὑποδίκων, μή τρέχοντα εἰς προεσπερίδας καί ἐσπερίδας, μή χροεῦοντα εἰς χροεσπερίδας, μή γιγνόμενον αἰτίαν δυσφημιῶν, τείνοντα τέλος νά ἀφομοιωθῆ πρός τās ὀλίγας καί ἐξόχους φυσιογνωμίας ἃς ἔχη νά ἐπιδείξῃ....

— Μά, φίλε μου, ἐξ ὧν αὐτῶν βλέπω μετά λύπης μου ὅτι εἶσαι ἀντικληρικός καί σέ ἀφίνω, χαῖρε....

— Καί σὺ ἔρε....

— Ποῦ νά εὐρέθῃ πάλιν αὐτό τὸ ὄνομα Ποτάμων;

— Εἰς τὸν μαρμαρινὸν θάλαμον τοῦ περιβόλου τῆς Μητροπόλεως καί ἐτέθη ὡς δηλωτικὸν τῆς προελεύσεως.... τῶν Ποταμ—ονικῶν γραφομένων.

— Εἶδον, φίλε μου, τὸν πρῶτον ἱεροκήρυκα διανέμοντα ἔντυπα μήπως ἐκαισότησέ καί ἐκτυπῶναι τοὺς λόγους του;

— Ὅχι, ἀδελφέ, διανέμει τās ἐν Σμύρνῃ ἐκτυπούμενας αὐτο—διαφημίσεις του. Εἶνε, βλέπεις, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς.

— Τί ἔργον πάλιν ἀνέλαβεν αὐτὸς ὁ Ποτάμων τῆς Παλιγγε—μείας;

— Ἔργον... ποταμοῦ Ἰορδάνου.

— Τίς διαφορὰ μεταξύ ποταμοῦ Ἰορδάνου καί... Ποτάμωνος;

— Ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐπλυνε τὸν ρύπον τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρ—τήματος, ἐνῶ οὗτος δὲν κατορθώνει νά πλύνῃ τὰ ἀμαρτήματα ὠρισμένων παπάδων.

— Καί ἔχει πολλοὺς ἀναγνώστας ἐδῶ ἢ «Παλιγγεμεσία» ὡ—στε νά διαμαρτυρηθῶσι Ποταμ—ονικῶς;

— Φαίνεται νά ἔχη μόνον... κανονάρχας. Ἐν τούτοις περὶ τὰ 50 φύλλα ἐρχονται εἰς ὄνομα τοῦ πρῶτον ἱεροκήρυκος καί νῦν πρωτοσυγγέλλου καί τὰ διανέμει ὡς δωρεάν..... πνεύματος, ἀλλ' οὐχί... ἁγίου.

— Δεν μοι λέγετε, σὰς παρακαλῶ, ποῦ δύναμαι νά εὐρῶ ἀν—τικληρικός;

— Μόνον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ταυτέστι μόνον εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Ποταμ—όνου.

— Δηλαδή Ποτάμωνος.

— Ἔ. Ἔστω καί Ποτάμ—ονος.

— Ποῦ τρέχεις, ἀδελφέ, τί συμβαίνει;

— Τί νά συμβαίῃ, φίλε μου, ἤμην εἰς τὸν ἑσπερινόν, εἰς τὴν Μητρόπολιν καί με τὸ : εὐλογητός ὁ Θεός, τοῦ ἐνός παπα, ἤρ—χισεν ὁ ἄλλος ἄλλων εὐλογητῶν εἰς βρισίδι, εἰς ... ταλίκια καί ... , ἀντίκια κ.τ.λ. ἐντὸς τοῦθίκου τοῦ Θεοῦ, εὐλογοῦντος καί τοῦ λειτουργοῦ Αὐτοῦ καί πάγω εἰς κανέν... ἐρημοκλήσι, ὅπου ἀσφα—λῶς θά μετώκησεν ὁ Θεός.

— Μά εἶσαι ἀντικληρικός;

— Οὐδόλως! Εἶμαι ἀπλούστατα ἀντι—κ—ληρικός καί θέλω νά λείψουν ἢ λέρης τοῦ κλήρου.

— Πότος παππᾶς ἤρχισε τās ὑβρεῖς ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας; Μά δὲν θά μοῦ τὸν εἰπῆς ἐπὶ τέλους;

— Ὅχι, ἄστα, ἀδελφέ.

Μήλων Ἰαυθμός.

— Εἰς τίνα ἐπιτρέπεται ν' ἀσεβῆ ἐλευθέρως καί ἀποινεῖ πρός τὴν ἀλήθειαν;

— Μόνον εἰς ἓνα Δῆμον—γέροντα, οὐδέποτε εἰς ἓνα Δῆμον—γέον.

— Εἰς τίνα ἄλλον;

— Εἰς ἓνα παλαίμαχον Δούκα κ' εἰν' ἀπηγορευμένον εἰς ἓνα Μαρκήσιον.

— Εἰς ἄλλον;

— Ἐ! καί εἰς ἓνα... Περίδρομον ἐπὶ τέλους.

— Μά τί εἶνε τέλος αὐτὸς ὁ λαδὲμπορος τῆς «Παλιγγε—μείας»;

— Ἀπλούστατα ἐντιμὸς ἄνθρωπος, ἐργατικός, μέλος ἀρχαίας γνωστῆς οἰκογενείας, ἀδελφὸς μεγάλου εὐεργέτου, μέλλον ἰσως μέγας εὐεργέτης....

— Καλὰ, καλὰ, εἶνε κληρικός;

— Ὅχι, ἀδελφέ, εἶνε ἄνθρωπος....

— Ἐ, τότε, κατὰ τās νεωτέρας θεωρίας εἶνε ἀντικληρικός καί ἀντεθνικός.

Je ris l'abbé R.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑ

Ὅλα ἐν γένει τάχαμε: ἁγίους ἐπιτρόπους,
Ἀρχιερέα τρεῖς μοντὲν, μ' εὐγενεστάτους τρόπους,
εὐλαβεστάτους ἱερεῖς

καὶ διακόνους εὐτραφεῖς
κανδηλιανάπτας ἀπτοντας μετά συνέσεως πολλῆς
καί ἔχοντας συνείδησιν τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς,
κ' ἔλειπε μόνον... μόνον εἰς

ὁ διδασκος ὁ εὐφραδῆς
ὁ λέγων ἄρες μάρες — κι' ἀγριοκουκουάρες
καί ἡλθεῖς σὺ, θεόπνευστος, λόγους πολεμιστῆς
καί κίπτεις μὰ καί ράπτεις — καί σβύνεις καί ἀνάπτεις
χωρὶς ὄμως καί ὄσα λές σὺ πρῶτος νά κρατῆς.

ΕΙΣ... ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΝ

Ὅλοι σέ συνεδούλευσαν με ψυχικόν των πόνον
οἱ μὲν ἐχθροὶ σου ἀσθενῶς, οἱ φίλοι σου ἐντονιώτερα.
Κ' ἐνῶ εἰς ὄλους ἐγενίης γνωστός, σὺ ὄχι μόνον
δὲν διορθώθης, ἀλλὰ καί... πηγαίνεις τρεῖς χειρότερα,
δημιουργῶν ζητήματα
μὲν ἑα ἀνομήματα.

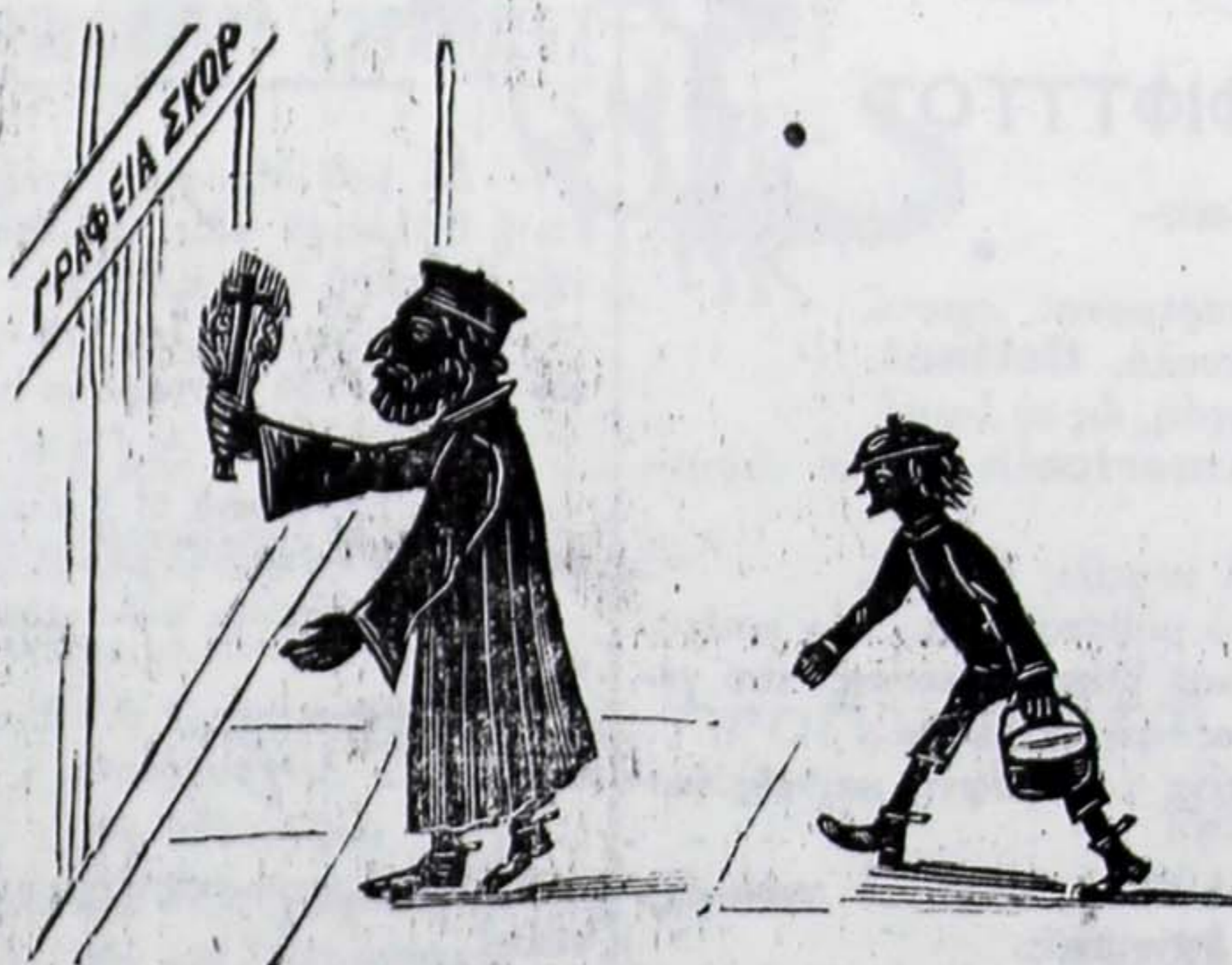
Καί φαίνεται, ὡς παρὺδερμον, πῶς δὲν σέ διορθῶναι
τοῦ κόσμου ἢ κατὰθεῶ
καί ἡ ἀγία σου ζωὴ
θὰ εἶν' αὐτὴ καί πῶς τ' αὐτὴ μ' αὐτὰ δὲν σοῦ ἰσοῦναι.
Λέγουν πλὴν κι' ὅτι ἐνδείκνυται κατὰ τοῦ σοῦ νοσήματος
ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῶν γνωστῶν... κ' ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος.

Μήλων Ἰαυθμός

Σιλουέτες από τὰ μοναστήρια.

Ἐπεφάνης σήμεραν...

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

Αὐτὸ καλοθρεμένοι ἡγούμενοι παίζουν κολιούνα.

- Παππᾶ! ἔχεις παππᾶ;
- Ὅχι, ἔχω Ντάμα.
- !!!

ΜΑΕΟΥΛΟΧΡΟΝΙΑ

Μυτιληνιά μου παχουλή
γλυκειά μου κοπελιά
πᾶμε στὸ λιτοπάκι σας
ἑκκάτω ἀπ' τὴν ἑλῆ.

Πάρε και τὸ καλάθι σου
νὰ τὸ γεμίσωμε
ἀπὸ φιλιά..... κι' ἀγκαλιστοί
πίσ' στὴν ἑλῆ
νὰ τραγουδήσωμε.

ὦ! χαρὰ στὴν εὐτυχία
ποὺν' τὴν φετεινὴ χρονιά!
Δὲ θὰ φτάσουν τὰ πιθάκια
μῆτε τὰ σταμνιά!

Θ. Κάπας

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΒΕΡΩΝΗΣ

Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ τῆς Τέχνης νέα εἴδη
πρωτάκουστοί ρυθμοί.
Ἐνας καὺμὸς μεγάλος τὰ δάκρυα θὰ πνίγει
στὶς τραγικοὶ θυμοί.

Ἡ σκέψη τοῦ Μεγάλου, τ' Αθανάτου Νεκροῦ μας
βαθῶν θ' ἀντιλαλήση...
Κ' ἕναν καινούργιον Ὕμνο στὴν Τέχνη θὰ τονίση
ἢ Μία τοῦ καιροῦ μας,
ἢ Διαλεχτή, ἢ Μόνη
ἢ Ἀντιόπη-Φαῦστα, ἢ Μάγισσα Βερώνη.

ΧΑΡΙΚΛΗΣ

ΑΦΩΡΙΣΜΕΝΗ - ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ

- «Ἐπεφάνης σήμεραν τῇ οἰκουμένη...»
- Ποῦ εἶναι ἡ μάνα σου καυμένη;
- Κάτω στὸ γυαλὸ και πλένει.
- Πώπω τὴν ἀφωρισμένη
μέρα τοῦ Σταυροῦ νὰ πλένη!

- «Και τὸ φῶς σου, Κύριε, ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς...»
- Μὰ τὴν παχουλή
βλέποντας τὰ χάνει ὁ τραγοπαπᾶς
κι' ἄξαφνα τῆς πέρνει λαίμαργο φίλι.
- Τὴν εὐλογημένη!
πάντα τοῦ Σταυροῦ νὰ πλένη.

ΧΑΔΙΑ ΚΑΙ ΦΟΒΕΡΕΣ

Κ' ἐψὲς σὲ τῶπα, ρὲ Μαριῶ,
στὸ ξαναλέφ και τώρα
μᾶσε τὰ λάγια σου.
Γιατὶ ρημάδια ἀν φουρκιστῶ
στὰ κἀνὼ αὐτὴ τὴν ὥρα
τ' ἀνώγια και κατώγια σου!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς δικαστὴν - ποιητὴν.
Ὡς δικαστὴς ἐπεικῶς τὸ ἐγκλημα δικάζεις,
ὡς ποιητὴς ἀμελικτὸς τοὺς ἥρωάς σου σφάζεις.
Ἄρχιλοχος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

- Διάβασες τὸ περὶ ἀπεργιῶν τῶν μαθητῶν ἄρθρον τῆς «Πα-
λιγγεμεσίας;
- Ναι.
- Ποιά εἶναι ἡ ἐντύπωσίς σου;
- Χά! χά! χά! Καλὲ δὲν τὸ κατάλαβες; Μοῦ «Ἐπέχουσε»
κατὰ τὰ λεγόμενά τῆς «τὴν καλλιτέραν ψυχροτέραν ὕλην» και...
τοῦ χρόνου!

Τσίλιγος ὁ Λαπαρικό!

ΤΥΠΟΣ ΦΙΦΤΤΟΥ

Σακκάκι και πορτιοναί, σχιστό.
Γραβάτα και μυαλά, flottant.
Κολλάρα και χρέη, ως το λαιμό.
Παπούτσια American τύπου Δοη-
νάουτ.

Μπαστουνί και κεφάλι, ελαφρό.
Στρίβει συχνά το μούστιακι και... την κοιλιά.
Τό πανταλόνι και ιδίως ή τσέπες του γε-
λεκιού σιδερωμένες στην έντέλεια.
Αιώνιος χρεώστης του ράφτη και της κυ-
ρίας Μιχαλούς.

Τό στομάχι του άδειο, αλλά τό ντουλάπι
του γεμάτο από δανεισιτάς.
Βαδίζει βήμα τροχάδην άμα συναντήση
ράφτην, και σημειωτόν άμα κιαλάρη δεσποινί-
δας.

Άγαπά να κάνη κατακτήσεις, άλλ' εις
μίαν τοιαύτην άπήντησε φρουράν ροπαλο-
φόρων.

Από την νικητήριήν, εκείνην συμπλοκή
άπεκόμησε:

Καρδιάν και ράχιν πληγωμένην.
Και έχασε: Τήν όπόληψίν του! τόν έρωτα
ένός δουλικού (είνε καταδεκτικός), ένα μανι-
κέτι, και μιá γαλότσα (ό πόλεμος έγινε, φαί-
νεται εις την όδόν Μαριγλή).

Δι' αυτό τό ζήτημα έγινε πολüs πάταγος
εις τὰ πιανά του και εις τόν κύκλον τών με-
μνημένων.

Est.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΑΚΙΑ

«Τσαρουχωπητόν ό Έρωσ».

Hôtel «Metropolis»
έχει και λουτρόνα
Νίψον άνομήματα μη μόναν όψιν
Ποτάμων και Σια

Μαγειρείον «Δέρου και πάντων».

Καφενήον
«Τις Σκλιράς Ημαρμένεις»

Κουρετόν «Η Όράλα Καλλονή».

Κρεουπολήον
Πρόστισις τάξεος
Ίησούς Χρηστός Νικάη.

Κ' ένα επιτύμβιον:
«Ενθάδε κεταί ή γυνή μου Μαριγώ,
πέθανεν εκείνη γλότωσα κ' έγώ».

Ο ΡΕΦΕΝΕΣ

ΣΤΟ ΜΑΥΡΟΚΑΠΕΛΛΟ
ΤΟΥ ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΩΝΟΣ

(Άφιερώνται τη σεβαστή χορεία τών Φαφλατάδων)
Μαύροι ανεβαίνουνε καπνοί
στη σκουριασμένη μηχανή,
πού στέκεσαι φουγάρο.
Κ' εσύ με κείνηνα μαζί
—κι άς χάσκουν γύρω σου οι χαζοί—
τράβα λοιπόν στο κάρρο.
Α. Τρεχαγύρευε.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Δέ μου λές γιατί στην Έκκλησία λέν
ότι ή θάλάσσή ειδε και έφυγε και ό Ίορδά-
νης έστράφη εις τὰ όπισω;

— Δέν ξέρω καλά, μα φαίνεται να ειδε
τόν Σάτυρο τόν Ποτάμονα και φοβήθηκε.

— Έ, πάνε πειά οι Καλλικάντζαροι άγια-
σθήκαν τὰ νερά....

— Ένας όμως, φίλε μου, δέν λείει να τό
κουνήση.

— Μα εκείνος με τόν άγιασμό δέν φεύγει.
Θέλει.... ψυχρολουσία.

— Πάμε στο σπητί μου; Έχω ένα κο-
νιάκ!....

— Άλλο τίποτε;

— Έχω και την Κριτική του Τζιτζικα.

— Δηλαδή και έμμετικά....

— !!!

Στό ξενοδοχείον.
— Διάβασε την Κριτική του Τζιτζικα;
— Άφησέ με σε παρακαλώ, γιατί τώρα
μόλις έφαγα!!

Και τό κουτσαδάκι:
— Να σου πώ ρέ Μαριόκα μου, ό έρωτάς
μας κατάντησε Κρητικό ζήτημα. Όλο και
αναβάλλουν την ένωσή μας....

Τό λαγωνικό

“Ο ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣ ΩΡ,”

Η ΤΟΡΠΙΛΑ ΤΩΝ ΤΟΥΜΠΕΚΙΩΝ

Από νησί γειτονικό του τουμπεκίου ή τορπίλλα
χαιρετίσματα μάς στέλνει ή τορπίλλα καταράκλα.

Στόν ταρανά τραβήχθηκε και τρώγει μερομίσθια
έκει στο πέρα τό νησί, εκεί στα Μοσχονήσια.

Έχει κοιλιά ώσαν αυγό, σάν φειδι άγαστρομένη,
σάν πέση πάλι στή γυαλό, καλά διορθωμένη
τί φωτιές έχει ν' άνάψη
τί προβιές έχει να κάνη!

Όχι πιάσε με και γλύστρησα
Ρηνούλα μου πολιτίσσα.
Μυρωδάτος.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

Άνήρ. Μηχανή, ή όποια κατασκευάζει
χρήμάτα.

Γυνή. Μηχανή, ή όποια καταστρέφει αυτά.

Δυνάμεις. Αί Μεγάλοι Δυνάμεις είναι έ-
πτά: Άγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Αυστρία,
Γερμανία, Ίταλία και ή Δύναμις του Μυτι-
ληνιού, ή όποια Θεών δώρον ήδη δέδοται
αυτώ.

Ποταμός. Γενική πληθυντική Ποταμων.
Τρέχων παρασύρει βρώμες, λέρες, σκουπί-
δια κ.τ.λ. Μία φορά εκαθάρισε και την κό-
προν του Αδγείου.

Τζιτζικας. Φλόδαρον ζυφύριον. Ψάλλει τό
καλοκαιρι καθισμένος επάνω σε κούτσουρα,
έφετός όμως εξακολουθεί και τόν χειμώμα,
ώς εκ του Κριτικο-πουλικού ζητήματος.

Τουαλέτα. Ό πρόλόγος της ζωής της γυ-
καικός. Πολλάκις δλόκληρον τό βιβλίον.

(άκολουθεί) Η παρέα

ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

I
Μιά τσακίστρα μέσ' στον κόσμο,
θα τό λείει κ' ή παροιμία,
με κλεισιά και μ' άτιμία
έχτισε τρανό παλάτι
και μάς κάνει τόν προστάτη
να μάς βγάλη τό ένα μάτι.

II
Άλλάζουνε ξαλλάζουνε
κι' από την πόρτα βγαίνουνε,
τά ίδια πάλι βάζουνε
μονάχα ξαναμπένουνε
να μάθουνε την κότα
πώς την μαδοῦσαν πρώτα.

Πάνης Κάτρα

Η λύσις του προχθεσινού μας αινίγματος
είναι: Η Άγγλία.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ „ΣΚΟΡΠΙΟΥ“

Κόν Ψ. Μπαρούτην. Τό δίστιχο που μάς έ-
στελλες,
«σκαλίζοντας ή όρνιθα μέσ' τὰ βρωμοσκουπίδια
σάν την αλλοίθωρη έόγαλε τὰ μάτια της τὰ
[Ίδια»
να μάς κάνης την χάρη να τό στείλης εσύ
στον Ίδιο.

Να ή διεύθυνσίς του:
Πρός την Αύτου Παραδοιοιότητα
τόν κ. Ίππο-ποτάμονα
άρχιμπακάλην του πατριωτισμού
Οίκαδε.

Για ρεκλάμες κι' άγγελίες
Κάνουμε άλλες συμφωνίες

Ό πρώτος καλλιτέχνης ό Μένος Καρδαός,
στό κόπτειν και στο ράπτειν ό πανταχού γνωστός,
για τό Παρίσι έφυγε και τό κλεινό Λονδίνο,
θέλων εκεί να κάνη τό γουστό του πειό φινό.
Μετά καμπόσους μήνας όταν γυρίση πάλι
και δάσκαλος μάς έλθη δεινός της κοπτικής,
των κασμιριών θα φέρη μιá συλλόγη μεγάλη
της τελευταίας μόδας, της κάθε έποχής.

Του Φρίτζ του φωτογράφου μούπαν να ρεκλαμάρω
τά νέα του τά είδη, την νέα συλλόγη του.
Λοιπόν, παιδιά, σάς λέγω πως πήγα να κρεπάρω
σάν είδα εκεί τ' ώραίο, τό τέλειο μαγαζί του.
Κι' αν θέλετε και τάλλο, τάπιστευτο, τ' άστειο,
έγώ φωτογραφήθηκα.
Κι' όταν την μούρη μου είδα—όρμιζομαι πέρ Ντιό
καθόλου δέν φοβήθηκα!

Καδένες, δαχτυλίδια, βραχιόλια, όποιος θέλει,
ίσια στο μαγαζάκι του Σοφοκλή Μπουζιέλη.
Για την λεπτή του την δουλειά εινε παντού γνωστόν
κ' εύρίσκειται λίγο λοξά, στον Άγη Συμεών.